Miksi Juhani Sipilä pillastui?

Kirjoitin KTSV:n vuosikirjaan 56, 2003, arvion FT, yliopistonlehtori Juhani Sipilän väitöskirjasta *Maa luja, taivas korkia. Antti Tuurin Pohjanmaa-sarja*. Arvio oli mielestäni tavanomainen, sisältäen tietysti kriittisiäkin huomioita. Sipilä julkaisi sille vastineen (Avain 1, 2004). Ymmärrän, että väitöskirjan tekijä saattaa hermostua kirjansa arvostelusta. Mutta seuraavaa en ymmärrä lainkaan. Sipilä kirjoittaa: ”Kuka professori nyt olisi niin pikkusieluinen, että lähtisi kostamaan oman oppilaansa onnettoman väitöskirjan kriittistä käsittelyä alan vuosikirjassa, ja vielä vuosien päästä?”

Olin täysin ymmällä, mutta vuosikirjojen tutkimisen jälkeen asia selvisi. Sipilä arvosteli vuosikirjassa 50, 1997, Jyväskylän yliopistossa väitelleen Heikki Siltalan väitöskirjan *Kolmen rintaman konfliktit*, 1996. Minulla ei ollut tästä enää minkäänlaista mielikuvaa. Arvion Sipilän väitöskirjasta tein, koska minulta sitä pyydettiin. FT Siltalan väitöskirja ei ollut ”onneton”. Se sai enemmän myönteistä julkisuutta osakseen kuin yksikään muu kirjallisuuden väitöskirja Jyväskylän yliopistossa niiden 33 vuoden aikana, jotka sitä palvelin. Toivotan Sipilälle parhainta menestystä tutkijanuralla.

Pekka Lilja
Kirjallisuuden professori, emeritus